

CMYK

|| ज्य भात्ता जी ||

|| माता वारोंडाहेवी प्रसन्न ||

प्रगति संध्या

गुह्येरीचा कर्दनकाळ

|| ज्य भात्ता जी ||

|| माता वारोंडाहेवी प्रसन्न ||

वर्ष : १

अंक : १०

गुरुवार दि. २५ फेब्रुवारी २०२१

पाने : ४+४

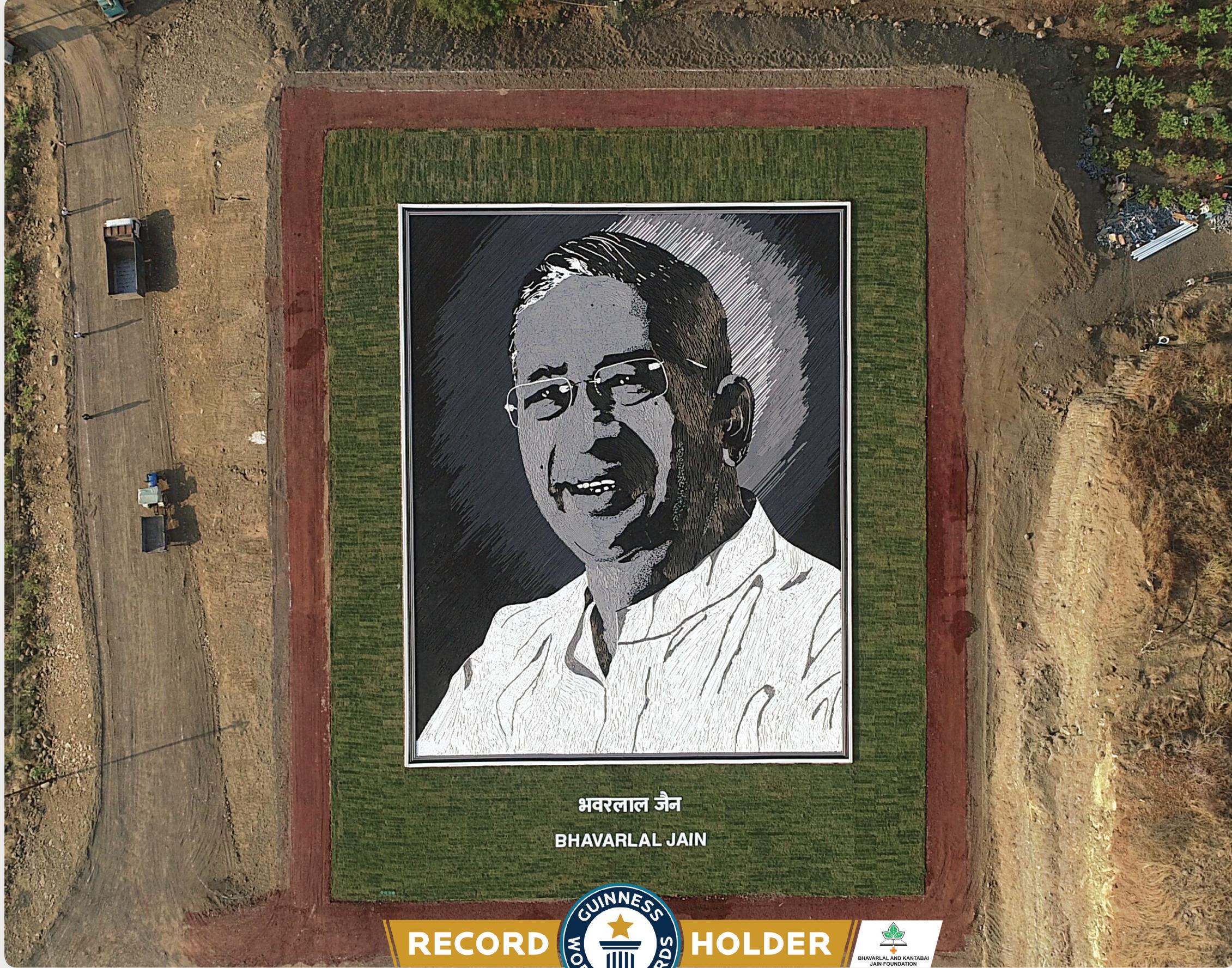
किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com

महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहीक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ थुळे ■ विड ■ परभणी ■ पुणे ■ ओरंगाबाद ■ लातूर ■ उस्मानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

“कठोर परिश्रम, प्रामाणिकपणा आणि सामाजिक बांधिलकी हे आपल्या जीवनाचे तीन प्रमुख आधारस्तंभ असले पाहिजेत त्यासाठी ध्येय उच्च ठेवावे, कारण विशिष्ट ध्येय आणि जगण्याची प्रबळ इच्छाशक्तीच दृष्ट्याचे ठोके सुरु ठेवते.” — भवरलाल जैन

एक थोर विभूती, भारतीय कृषी क्षेत्राचं स्वरूप पूर्णपणे बदलवणारं दूरदृष्टी असलेलं व्यक्तिमत्त्व...

कोरडवाहू जमिनीला हिरवाई देणारे आणि पडीक जमिनीचे उपजाऊ भूमीत स्थित्यंतर करणारे प्रयोगशील व्यक्तिमत्त्व.

शेतकऱ्यांचां जीवनमान उंचावण्यासाठी आपलं अवघं आयुष्य समर्पित करणारे ध्येयदर्शी उद्योजक. श्रमाधामानं कोरड्या नक्षत्रांना हिरवाईचं लेणं देणाऱ्या भवरलालजींच्या जीवनमूल्यांप्रती श्रद्धास्वरूप सुरोभित आणि भावपूर्ण मोजेक कलाकृती कलात्मक पद्धतीने साकार केली आहे. ज्या भूमीवर त्यांनी वत्सल हातांनी सृष्टींचं सृजन केलं होतं त्यांचं स्थळी आगळ्यावेगळ्या स्वरूपातील ही कलाकृती साकार झाली आहे.

कृतज्ञतापूर्वक आदरांजलीने हे भव्य पोर्ट्रॅट इतकं चोरवपणे बांधण्यात आलं आहे की भाऊंनी ज्या पाईप्सच्या माध्यमातून कृषी उद्योजकीय

कारकिर्दीचा पाया रचला त्या पाईप्सपासून मोजेक स्वरूपात ही कलाकृती साकार केली आहे. हेच ते पाईप्स जे आपल्या भूमींचं सिंचन करतात आणि आपल्या देशाची तहानही तृप्त करून तुषार्थाचा आशीर्वाद घेतात..

श्रद्धेय भवरलालजींच्या कार्यसंस्कृतीचा परिपाठ गिरवलेले वरिष्ठ सहकारी प्रदीप भोसले आणि त्यांच्या चमुने रचलेलं हे अनोरं पोर्ट्रॅट. गिनीज वर्ल्ड रेकॉर्ड्स प्रमाणीत (GUINNESS WORLD RECORDS™ CERTIFIED) प्लॉस्टिक पाईप मधील सगळ्यात मोठी मोजेक (प्रतिमा) 1672.25 m^2 (18000 ft^2) या आकाराची असून श्री. भवरलाल जैन यांचे पोर्ट्रॅट दर्शविते. हे साध्य केले भवरलाल ॲंड कांताबाई जैन फाऊंडेशन आणि प्रदीप विष्णु भोसले या दोघेही भारतीयांनी, दिनांक २३ फेब्रुवारी २०२१ रोजी भाऊंची सृष्टी, जैन इंगिंजिनियरिंग सिस्टीम्स लि. जळगाव, महाराष्ट्र,

भारत येथे प्रतिमा साकार केली.

सदर कलाकृतीची चलचित्रफित पाहण्यासाठी क्यूआरसी कोडला स्कॅन करा.

श्रद्धेय भवरलालजी जैन यांना पाचव्या श्रद्धावंदनदिनी कृतज्ञतापूर्वक प्रणाम...

गुरुवार, २५ फेब्रुवारी २०२१

भवरलालजी आणि कांताई

जैन परिवार

www.bhavarlajain.in

जैन फार्म फ्रेश फ्रजरी लि.

मरत व्यापारात तुरंग वाढवावाच.

www.jainfarmfresh.com

अनुभुति

रकूल

www.anubhutischool.in

eye care

opticals

www.eye-care-opticals.com

JAN

HEALTH CARE

SERVICES

कांताई जैनवाच

आणे कैरे नारंगी

www.karmayogifoundation.org

महात्मा गांधी फौटोग्राफी

प्रॅटेनियल उत्कृष्टता

अकेंद्रीय

CMYK

ਪਾਨ ੩ ਵਰਣਨ....

गाधा द्वालीय तिला मांविकाकडे द्यायला हवे असे ते सांग ल

बाबा झालाना. तरीका केंद्र न्यायिक हृषि असता सांपुरणात आणि दीपालीला बुकुला बिडकर या मांत्रिक महिलेकडे नेण्यात आले. त्या मांत्रिक महिलेने दीपालीच्या अंगावरून उतारे काढले. काही मंत्र तंत्र केले, पण त्याचा काहीच उपयोग झाला नाही. उलट तिची प्रकृती अधिकच खालावली. त्यामुळे दीपालीच्या माहेच्यांना कळवण्यात आले. दीपालीचे माहेरचे लोकं आल्यावर मात्र त्यांनी दीपालीला रुणालयात नेण्याचा आग्रह धरला. त्यानुसार तिला १० तारखेला रुणालयात दाखल करण्यात आले. पण तोवर उशीर झाला होता आणि उपचार दरम्यानच तिचा मृत्यू झाला. दरम्यान या प्रकरणी पोलिसांनी केवळ साधी एनसी नॅंडवून घेतली होती. मात्र या घटनेची माहिती महाराष्ट्र अंधश्रद्धा निर्मलन समितीला समजताच अनिसच्या नंदिनी जाधव, मिलिंद देशमुख, पांडुंग विखे आदींनी तेथे धाव घेतली. तेंव्हा कुठे लोणावळा पोलिसांनी दीपालीचा पती महेश रघुनाथ बिडकर याच्यासह रघुनाथ बिडकर, जिजाबाई बिडकर, मोहन बिडकर, बुकुला बिडकर ताडेच तांत्रिक महिले विरुद्ध गुहा दाखल करून त्यांना अटक केली आहे. तर अन्य ५ जण फारारी आहेत. त्यांचा शोध मुश्किल आहे. मात्र सासरच्या लोकांच्या अंधश्रद्धेमुळे एका गर्भवती महिला तिच्या पोटातील बाळासह प्राणास मुकली.

समाजकटकाना साधला नम..

यथेणा है हादरना होता. मारकरा किंतु कोफ होत, किंतु नगराग्रह होत हे या हत्याकांडातून स्पष्ट होत होते. हे क्रूरकांड होते असे पोलीसांचे म्हणाणे आहे. एका तृतीयपंथीची भर दिवसा भर रस्त्यात सर्व पादचारी समारे हत्या झाल्याने या भागात प्रचंड दहशत निर्माण झाली होती. मरेकर्यानी हे कर्मकांड करून पोलीसांना आवाहन दिले होते. पोलीसांनी हि तात्काळ तपासावर जोर देत संशयित आरोपींचा माग काढण्यास सुरुवात केली होती. पोलीसांची विविध पथके तयार करण्यात येऊन ती पथके तपासाला रवाना झाली होती. या तपासाला जर वेळ लागला तर आरोपीना पकडणे कठीण होते. म्हणून पोलीसांनी क्षणाची उसंत न घेता या गुन्हाचा तपास अधिक वेगाने सुरु केला होता. पोलिसांनी दिलेल्या माहितीनुसार, हे सर्व आरोपी मृत व्यक्तीला ओळखणारे आहेत. तसेच हे आरोपी आजूबाजूच्या विभागात राहत होते. या आरोपींचे मृत व्यक्तीसोबत छोट्याळोट्या कारणांवरून सतत वाद व्हायचे. तृतीपंथी सुर्या या तरुणांना भारी पडत होता. सुर्यने या तरुणांमध्ये दहशत पसरवली होती. याच कारणाने संशयित आरोपीनी तृतीयपंथीयाची हत्या करण्याच्या प्लॅन तयार केला होता. भर वस्तीत सुर्याला यमसदनी पाठवण्याची तयारी करण्यात आली होती. त्यासाठी शस्त्रांची जमवाजमव ही झाली होती. २४ फेब्रुवारी रोजी दुपारी सुर्या काही कामानिमित घराबाहेर पडला होता. तेंव्हा दबा धरून बसलेल्या मारेकर्यानी अचानक सुर्यावर प्राणघातक हळू केला. अचानक झालेल्या हल्यामुळे सुर्या घारबरला तो जीव वाचवण्यासाठी शेवटचा प्रयत्न करीत असतानाच मारेकर्यानी त्याच्यावर हळू चढवला. तुणी हातोड्यांनी तर कुणी धारधार शस्त्राने त्याच्यावर सपासप वार केले. सुर्या रक्ताच्या थारोळ्यात पडल्याचे पाहून आरोपीनी घटनास्थळावरून धूम ठोकली होती. सुर्या हा स्थानिक तृतीपंथीयांचा गुरु होता. तो अनेक लोकांना मदत ही करायचा. त्यामुळे तो स्थानिक भागात तो सुप्रसिद्ध तृतीयपंथी होता. सुर्याचे मारेकरी स्थानिक तरुण असल्याची खबर पोलीसांना मिळताच पोलीसांनी आरोपीच्या मुसक्या आवक्षून त्यांना अटक केली. या हत्याकांडाचा अखेर उलगडा झाला आहे. याप्रकरणी चार जणांना अटक करण्यात आली आहे. धीरज राम भूषक विश्वकर्मा (२०), विनायक राजाराम यादव (२२) आणि राजेश राजकुमार यादव (२३) अशी तिघांची नावे आहेत. तसेच यात एका १६ वर्षीय अल्पवयीन आरोपीचा समावेश आहे. मयत तृतीयपंथीच्या हत्येनंतर पोलीसांनी मारे या हत्याकांडातील चार आरोपीना अटक करण्यात आली आहे. मुंबई पोलीस झोन अकराचे डीसीपी विशाल ठाकूर यांनी ही कारवाई केली आहे.

दखण्या मव्हणाला रगल भावाजान ..

इतका वळ गप्या मारत असत ह सागरन तिला विचारल्यावर ततन त्याला लाडीकपणे सांगितले की ती तिच्या बहिणीसोबत सारखी आपल्या मोबाईलवरून बोलत असते. तिची बहिण ही बेळगाव जवळीच कोळ्यानहट्टी येथे राहत होती. बहिणीशी ती बोलत असल्याने सागरला मुरुवातील याबाबत काही शंका आली नाही. ती तिची बहिण आहे मग बोलणारच असा सागरने आणि त्याच्या घरच्या लोकांनी समज करून घेतलेला होता. परंतु पुढे पुढे तिच्या वागण्या बोलण्यात आणि राहणीमानात त्यांना फरक जाणू लागल्याने त्यांना ही वेगळीच शंका येऊ लागली होती. सागरने तिचा मोबाईल तिच्या माघारी चेक केला होता. त्यात तिच्या बहिणीच्या नावानेच तो नंबर सेव्ह होता. इतका वेळ आणि सारखी ती आपल्या बहिणीबोरोबर काय बोलत असते याचे कोडे सागर आणि त्याच्या घरच्या लोकांना पडले होते. असेच दिवसामागून दिवस जात होते. अलिकडे निलव्हा ही सोमनहट्टी येथून आपल्या माहेरी किंवा बहिणीच्या गावी कोळ्यानहट्टी येथे सारखी जात होती. याची शंका सागरला येऊ लागली होती. सागर आपल्यावर संशय घेत आहे याची कल्पना निलव्हाला आलेली होती. म्हणून ती आता सावध झाली होती. एक तर ती त्यांना फसवत होती आपल्या नवऱ्याला गंडवत होती. तिचे विवाहबाह्य संबंध हे गेल्या दोन तीन वर्षांपासून कोळनकहट्टी येथील बहिणीचा नवरा बाळाप्पा दिवी याच्या सोबत होते. ती त्याला नात्याने मेहुणी लागत होते. बाळाप्पाने मेहुणीशी संधान साधून तिला आपल्या नादी लावलेले होते. ती ही त्याला भावोजी भावोजी म्हणत कामाला लावीत होती. कानठीत बहिणीच्या नवऱ्याला मामा म्हणत असल्याने त्या दोघांच्या नात्याची सहसा कुणाला कल्पना आलेली नव्हती. ती आपल्या माहेरी जाते असे सांगून त्याला भेटायला जात होती. त्याच्याबोरोबर मजा मारीत होती. ही गोष्ट मुरुवातीला सागर याला माहित नव्हते. एकदा दोनदा तो तिच्याबोरोबर आपल्या सासरवाडीत गेला होता. त्यावेळी तिला भेटायला बाळाप्पा ही कोळनकहट्टीहून आलेला होता. खेरे तर त्यावेळी त्याचे सासुरवाडीत काहीच काम नव्हते. त्यावेळी फक्त तो निलव्हाला भेटायला म्हणून आला होता. त्यावेळी दोघा साडू साढूनी मिळून आपल्या घशाखाली दारू रिचवली होती. त्यावेळी बाळाप्पाने त्याला जास्तच दारू पाजले होते. यापाठीमारे कराण तसेच होते. कराण त्या रात्री त्याला

न आपल्या घरा येऊन घडलला हा घटना सांगतला हाता. त्यामुळे त्या च्या घरच्या लोकांनी निलव्वाला घटस्फोट देण्याचा विचार केल

सानवार दि. ०३ मार्च २०२३ ते राववार दि. ०७ मार्च २०२३

क्राइस्ट संदेश

मालकाच्या मुलाचा राग अनावर.

लोकाच्या मदतीने त्या दोघांनी रक्ताच्या थारोळ्यात पडलेल्या गणेश
नामक तरुणाला लातूरच्या शासकीय रुग्णालयात उपचारासाठी दाखल केले
रात्री साडेअकरा ते बारा वाजण्याच्या सुमारास उपचारासाठी दाखल करण्यात
आलेल्या तरुणाचा उपचारा दरम्यान मृत्यु झाल्याची खबर वैद्यकीं
अधिकाऱ्यांनी गांधी चौक पेलिसांना दत्ती. घटनेची माहिती मिळताच मांगं
चौक पोलीस ठाण्याचे पोलीस निरीक्षक संजय हिंबरे, पीएसआय वाघमारे
तसेच गुन्हे प्रकटीकरण शाखेचे पोहे. दामोदर मुळे, दत्ता शिंदे, गोविंद भोसले
रणवीर देशमुख यांनी घटनास्थळाकडे धाव घेतली. घटनास्थळावर पोहंचतार
पोलिस निरीक्षक संजय हिंबरे यांनी घटनेची प्राथमिक माहिती जाणून घेतली
तसेच पोलिस अधिकारी व कर्मचाऱ्यांना योग्य त्या सुचना करीत वरीष्टांना
घटनेची माहिती दिली. दरम्यान घटनास्थळाला शहर उपविभागीय पोलिस
अधिकारी जिंतें जगदाळे यांनी भेट देवून घटनेचा आढावा घेतला. प्राथमिक
माहिती हास्तगत करीत पोलिस शासकीय रुग्णालयाकडे रवाना झाले. दरम्यान
गणेश कदम याला दवाखान्यात शरीक करणाऱ्या त्यांच्या मित्रांची भेट घेवून
पोलिसांनी त्यांना विश्वासात घेवून अधिक विचारपुस केली असता त्यातीली
अकलेश सूर्यवंशी यांनी संबंधित घटनेची माहिती संयम गटागटी आई वंदन
गटागट यांना दिली. संयम गटागट याने गणेश कदम याच्या पोटात चाकूने वाचा
केले असून गणेश कदम लातूरच्या शासकीय रुग्णालयात उपचारादरम्यान मयाव
झाला असून तुम्ही ताबडतोब या असा निरोप दिला. घटनेची माहिती मिळतार
वंदना गटागट या शासकीय रुग्णालयात परिसरात दाखल झाल्या. त्यांनी तेथीती
परिस्थितीचा आढावा घेतला यानंतर अकलेश सूर्यवंशी याला सोबत घेऊ

+ || ज्यू वर्ता जी ||

|| माता वारंडाडेवी प्रसन्न ||

प्रगति संध्या

गुह्ये गारीचा कर्दनकाळ

संपादक : लक्ष्मणराव पाटोळे

वर्ष : १

अंक : १०

सोमवार दि. ०१ मार्च २०२१ ते रविवार दि. ०७ मार्च २०२१

पाने : ८ किंमत : ५/- रुपये

www.crimesandhya.com

महाराष्ट्रातील १४ जिल्ह्यांत वितरीत होणारे साप्ताहिक crimesandhyavasai@gmail.com

ठाणे ■ पालघर ■ मुंबई ■ जळगाव ■ नाशिक ■ थळे ■ बिड ■ परभणी ■ पुणे ■ औरंगाबाद ■ लातूर ■ उसमानाबाद ■ सोलापूर ■ नांदेड

भूतवाधा झाल्याच्या अंधश्रद्धेसुळे मांत्रिकाकडे गेली वैद्यकिय उपचार वेळेत न मिळाल्याने गर्भवती मेली

लोणावळा/क्राईम रिपोर्टर

अंधश्रद्धा हा समाजाला लागलेला एक कलंक आहे. दुर्दैवाने आज विज्ञान युगातही अंधश्रद्धा जोपासली जातेय. त्यामुळे स्वतः ला ईश्वराचा अवतार मानून समाजाला देवाच्या नावाने फऱवणारे आसाराम वापू, बाबा राम रहीम यांच्या सारखे लिंगपासाठ स्वयंयोपित साथू महात्मे म्हणून उदयार येतात आणि आपल्या निघास वाणीने लाखो लोकांना आपले अनुयायी बनवून त्यांवे शोषण करतात. मुंबई सारख्या महानगरात आजही जांटोणी कणशास्त्रांचा वांगांची वांगांची दुकाने खुलेआम सुरु आहेत. शाहू, फुले, आंडेकर यांच्या पासून दाखोळकारपूर्त अनेक समाज सुधारकांनी अंधश्रद्धेचा विरुद्ध आवाज उठवला. पण त्यांना सरकाराचा हवा तसा पाठिबा न मिळाल्याने महाराष्ट्र सारख्या पुरेगांनी राज्यात जांटोणी विरुद्धी कायदा असतानाही नरवळी दिले जात आहेत. गुरुवर्षन आणि पुरुप्रातीचे आमिष दाखवून महिलांचे लौगिक शोषण केले जात आहे. काही दिवांसांपूर्वीच शहापूर्व येथे अंधश्रद्धेतूळ मोक्ष प्रार्तीसाठी विघानी झाडाला गळफास घेऊन आत्महत्या केली होती. पैशाचा पाऊस पाडव्याचे आमिष दाखवून मालवण नजीकच्या नादोस येथे १४ जांगोंचे बळी देवेतात आले होते. समाजातील देवावार श्रद्धा असलेल्या लोकांना देवाच्या तसेच भुताखेताच्या प्रकोपाची भीती दाखवून त्यांचे अर्थिक शोषण केले जात आहे आणि हि अंधश्रद्धा आता इतकी वाढू लागलीय कि सुटाबुटात लेण्यात शिकले सवरलेले लोक भांदू बांगांच्या नादी लागले आहेत आणि तिकापी तर लोक आजारी माणसाला डॉक्टर कडे नेप्पाएवजी मांत्रिकाकडे नेतात. त्यानून त्या माणसाचा आजार तर बारा होत नाहीच उलट भॉंडू बांगांच्या जडी बुटी आणि मंत्रिंत्राने अशा अनेक आजारी लोकांचा मृत्यू झालाय. लोणावळा येथे एका महिला तांत्रिकाच्या चुकीच्या उपचारामुळे गर्भवती महिलेचा मृत्यू झाल्याने मोठी खल्लेला माजली असून या प्रकरणी पोलिसांनी ठांत्रिक महिलेला अटक केली आहे.

देखण्या मेव्हणीला रंगेल भावोजीने पटवले अडथला ठरणाच्या साझूला मार्गातून हटवले

बेळगाव/क्राईम रिपोर्टर

साली आधी घरवाली असे म्हणतात ते काही खोटे नाही. कारण मेव्हणी देखणी असती कि भावोजीची नियत खराब होते आणि मग तिला करेही करून तो पटवतो. पण या अनेकिंत खेळत दोघांची हंसंसार उद्घस्त होतात. इतकेच नाही तर एखाद्याला जीवही गमवावा लागतो.

बेळगाव नजीकच्या सोमाड्यांची येथील सागर पुजारी याची पत्नी देखणी होती आणि तिच्याचे घेण्याची अनेकिंत संबंध होते. मात्र एकदा दोघांना सागरसे रोगात पकडल्यानंतर पती पत्नी मध्ये कायमचा दुरावा आला. तिला सासरच्या आणि माहेश्वर्या मंडळींनी समजूनही ती रेकेत नव्हती. उलट आपल्या भावजांच्या मदतीने तिने आपल्या पतीचाच काटा काढला. या प्रकरणी आरोपी पत्नी तिचा भावजी आणि त्याच्या मित्राला पोलिसांनी अटक केली आहे.

बेळगाव सोमवृद्धी येथील सागर पुजारी हा महाद्वार रोडवरील चौणांद स्टील सेंटर मध्ये कामाला होता. त्याचा विवाह गेल्या काही वर्षांपूर्वी निलव्याबाबोर झाला होता. ती आपल्या मोबाइलवरून सारखी कुणाशी तरी गपा मारत होती. ती आणि गोरीपान होती. लग्नानंतर त्या दोघांचे एक दोन वर्ष चांगले चालाले होते. पंतू नंतर नंतर सागरला तिच्या चंचल स्वाभावाची माहिती होऊ लागली. ती आपल्या मोबाइलवरून सारखी कुणाशी तरी गपा मारत होती. ती सारखी कुणाशी ...पान २ वर

लोणावळा पोतीस ठाण्याच्या हृदीत असलेल्या शिलीमध्ये राहणाच्या महेश रुग्णात विडकर यांचा बवू येथील दीपाली मगर बोरवर १७ महिन्यापूर्वी विवाह झाला होता. दरम्यान सासरची मंडळी दीपालीला नेहमी त्रास द्यायचे असे तिच्या माहेश्वर्या लोकांचे लौकांचे लौकांचे निरोध असतो. पण त्या विरोधाची जराही परवा न करता ते आपलं काम करीत असतात. गोरेगावात राहणाच्या सूर्या या तृतीय पंथीयाचीही तिथल्या काही सामांकंटांची वाद होता आणि याच वादातून त्यांनी दिवसा दबळ्या त्या तृतीय पंथीयाची निरुण्यणे हत्या केली. मात्र पोलिसांनी या हत्याकांडातील चौधाना अटक केली आहे.

मुंबईतील गोरेगाव पश्चिम वेली बांगुर नगर विभागात राहणाच्या सूर्या या तृतीय पंथीयाचीही २४ फेब्रुवारी रोजी हत्या करण्यात आली होती. दुपारी साडेतीनच्या सुमारास या तृतीय पंथीयाचा खून करण्यात आला होता. या तृतीयपंथीयांना मारण्यासाठी हातोडी तसेच अन्य धारदार हत्यारंचा वापर करण्यात आला होता. मारेकर्त्यांनी कट रचून हे हत्याकांड घडून आणले होते. एका तृतीयपंथीची हत्या झाल्याने या भागात प्रचंड खल्लेल माजली होती. स्थानिक पोलिसांबरोबर गुन्हे अवेषण शाखेने ही तपासाला सुरुवात केली होती. या घटनेमुळे पोलीस यंत्रणा खडबळून जागी झाली होती. तृतीयपंथीचे मारेकरी कोणी? याचा शोध घेतला जात होता. मारेकर्त्यांनी असंत निरुण्यणे आणि निर्दयणे हि हत्या केली होती. तृतीयपंथीचे तुकडे होईपर्यंत आरोपींनी आपली धारधार शेषे चालवली होती. विषेष म्हणजे भर दुपारी हे हत्याकांड घडल्यामुळे पोलीस ...पान २ वर

प्रेमाच्या त्रिकोणात मैत्रीचा बळी गेला एका मित्राने आपल्या मित्राचा खून केला

इचलकरंजी/क्राईम रिपोर्टर

मयत शुभम

तरुण वयात प्रत्येकाला तरुण मुलीचे आकर्षण असते आणि रेखाची मुलीमार्ग त्याला आवडली की मग तिच्यासाठी तो मजून होतो आणि त्या मुलीच्या प्रेमात पागल झालेला असा मजून त्या मुलीसाठी काहीही करू शकतो. कारण प्रेमाच्या पुढे त्याला कशाचीही किमत नसते. आदी नातीगोती दोस्ती यारी कशाचीच त्याला परवा नसते. हातकांगले इचलकरंजी रस्त्यावरील चव्हाणा वाडीत असेच घडले. दोन मुलांचे एकाच तरुणीवर प्रेम होते. त्यावरून दोघांच्यात वाद झाला आणि एका मित्राने आपल्या भावाच्या मदतीने दुसऱ्याने मित्राची हत्या केली. या प्रकरणी पोलिसांनी दोन्ही आरोपीना अटक केली आहे.

संगत गुण की सोबत गुण म्हणून कारणातून भांडण उकऱ्याना काढून आजाचे बेरेच तरुण व्यसनाच्या गेम आहारी गेलेले आहेत. दाळ गांजाच्या पद्धतशीरीणे केला जातो. आज काळ खुनासारख्या घटनेला किकोल आतात. जहां चार या मिल जाए आणि क्षुळक कारण ही पूर्से ठरत म्हणून मैफिल जमविली जाते. थोडी जात होती. तृतीयपंथीचे तुकडे होईपर्यंत आरोपींनी आपली धारधार शेषे चालवली होती. तृतीयपंथीचे एकाच घटनेला जात होती. या विचारण्याची सोय नसते. व्यसनाच्या आहारी गेलेली तरुण पिढी खेरे तर भरकटत गेली आहे. किरकोल तरुणाचा चेहरा जाड ...पान २ वर

वालीव तलाठी रीना अग्राम यांचा मनमानी कारभार

प्रजा सुराज्य पक्षाची कारवाई करण्याची मागणी

वालीव/प्रतिनिधी

वालीव तलाठी सज्जा येथील तलाठी रीना अग्राम यांचा कार्य क्षेत्रात अग्राम यांच्यावर प्रजा सुराज्य पक्षाने भ्रष्टाचाराचे गंभीर आरोप केले असून त्यांच्यावर कारवाई करण्याची तहसीलदारांकडे मागणी केली आहे. जेनसुराज्य पक्षातके तहसीलदारांना

वर्सई सेतमधू अँगूलाईन दाखल नागरिकांना वेळेवर मिळत नव्हते म्हणून २६ जानेवारी रोजी आंदोलनाची हाक दिली होती. वर्सई तहसीलदार मॅडमी या प्रकरणात लक्ष घालून आंदोलनास रुतीस स्थवरायिकाच्या तातुक्यातील तलाठी यांच्या विरोधात अनेक तक्रारी आल्या होता. पण लग्नावर यांच्या नादीवरी आल्या होता. पण त्यांच्या मदतीने तिच्याची विभागात काही वर्षांपूर्वी निलव्याबाबोर झाला होता. होऊ आहे. म्हणूच त्यांची चौकीची करून त्यांच्यावर कारवाई इंग्रजी आणी मागणी वर्सई तहसीलदार मॅडम यांच्याकडे केली आहे. मात्र वेळीच कारवाई नाही झाली तर आम्हाला आंदोलनाचा मार्ग चिक्कारावा लागेल.

- शरद (अण्णा) तिगोटे, संस्थापक अध्यक्ष प्रजा सुराज्य पक्ष

मालकाच्या मुलाचा राग अनावर झाला चाकूचे वार करून नो

म हाराद्वाच्या समोर आज समस्यांचा डोंगर उभा आहे. त्यात शेतकींचे प्रश्न आहेत डास्टब्लेल्या अर्थव्यवस्थेचा प्रश्न आहे. महागाई, बेरोजगारी, महिलांची सुरक्षा यासारख्या अनेक प्रश्नांबरोबरच कोरोनाचा नव्याने वाढलेला प्रादुर्भाव अशा विविध संकटांमुळे सरकार आणि जनतेची चिंता दिवसांदिवस वाढत असताना त्याकडे दुर्लक्ष करून विरोधी पक्ष आणि अर्थात हळकूऱ्णाने पिवऱे होणाऱ्या इलेक्ट्रॉनिक मीडियाच्या लोकांनी सध्या पूजा राठोड आत्महत्या प्रकरणावर रान उठवला सुरुवात केली आहे. त्यासाठी आंदोलने केली जात आहेत. पूजा सारख्या सुशिक्षित तरुणीने आत्महत्या करणे निश्चित दुःखद घटना आहे. पण या आत्महत्येची आता उद्यतरीय चौकशी सुरु आहे. त्यातून जे काही सत्य असेल ते वाहेर येईल आणि दोर्षीने शिक्षा होईलच. पण या फालतू सुद्धावरून आंदोलने करणे आणि लोकांना त्रास देणे तसेच पिडीत कुटुंबाला वेदना होतील अशा पढूतीने या प्रकरणाचा बाजार मांडल कितपत पोष्य आहे? विरोधक आणि तथाकथित इलेक्ट्रॉनिक मीडियाच्या या लुडुडीमुळे पूजाच्या आई-वडिलांनी आत्महत्येचा इशारा दिला आहे. जर या सर्व बदनामीचा कंटाब्लून खरोखरच त्यांनी आत्महत्या केली तर त्याला जबाबदार कोण? विरोधी पक्ष किंवा मीडियावाले त्याची जबाबदारी घेणार आहेत का? राहता राहिला सवाल या प्रकरणातील कथित आरोपी वनमंत्री संजय राठोड यांना प्रत्यंच्या समाजाने ज्या पढूतीने पारीशी घालण्याचा प्रयत्न चालवला आहे तो निंदनीय आहे. खास करून कोरेनाचं प्रादुर्भाव वाढलेला असताना आणि यवतमाळ येथे जिल्हा प्रशासनाने कडक निर्बंध घाटलेले असताना संजय राठोड पोहरा देवीच्या मंदिरात आपल्या हजारो समर्थकांसह गेते. तिथे त्यांनी शक्ती प्रदर्शन केले. यावेळी सरकारच्या सोशल डिस्ट्रिन्सिंगच्या नियमांना पायदळी तुडवण्यात येवून प्रवंड गर्दी करण्यात आली. या गर्दीतल्या लोकांच्या तोंडाला मास्क सुद्धा नव्हते आणि हे सर्व शक्तिप्रदर्शन मंत्री असलेल्या संजय राठोड यांच्या समोर आणि त्यांना वाचवण्यासाठी सुरु होते. संजय राठोड हे पश्चिम विदर्भातील शिवसेनेचे एक बाहुबली नेते आहेत. त्यामुळे त्याच्यावाक कारवाई होईल की नाही हे संगता येत नाही. पण कायदा सर्वसाठी सारखा असतो हे किंतु खोर्ट आहे हेच संजय राठोड प्रकरणातून घघयला मिळाले. एकीकडे मुख्यमंत्री उद्घव ताकरे जनतेला

अनेतिकतेचे 'पूजा'री!

सोमवार दि. ०१ मार्च २०२१ ते शनिवार दि. ०७ मार्च २०२१

सुद्धा तपासून बघायला हवी. पूजा चव्हाण सारख्या शिक्क्या सवरलेल्या मुली विवाहित माणसाच्या नादाला का लागतात तेच कळत नाही? आपले शिक्षण आपले करीव, आपले भवितव्य आणि मुख्य म्हणजे आपल्या आई-वडिलांची इज्जत याची त्यांना काहीच फिकीर नसते. हे सगळ येवढया साठीच सांगयाचे आहे की टाळी एका हाताने वाजत नाही. पूजा आणि संजय राठोड यांचे जे काही फोटो सोशल मीडियामध्ये ह्यायरल झालेत ते पाहात या प्रकरणात पूजा आणि संजयमध्ये ज्या काही गोष्टी घडल्या असातील. त्या अर्थातच संगमतानेच घडलेल्या असातील हे स्पष्ट आहे. अशावेळी काहीतरी चुकल्याने पूजाने निराश होऊन आत्महत्येसारखं टोकाचं पावूल उचललं असाव. पण असं घडायला नको होतं. मात्र अशा घटनांना आपण शेवटची घटना समजू शकत नाही. कारण समाजात सध्या व्यभिचार बोकाळला आहे. त्यामुळे पैशासाठी झणा किंवा इतर काही आर्कर्णातून झणा पूजा सारख्या शिक्क्या सवरलेल्या तरुणी कसलाही विचार न करता राजकीय पुढांच्या किंवा अन्य क्षेत्रातील पैशेवल्याचा नादी लागतात आणि असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच नैराशयेतून ती आत्महत्येसारखे टोकाचे पाऊल उचलतात. पूजाच्या बाबतीत हेच घडले असाव. पण या प्रकरणाने पुढाहा एकदा राजकारणी लोकांच्या नितिमध्ये आणि निराश झालेली असतो तसेच घडायला नको होतं. तेव्हा असा नेता कुठल्याही घडायला आपण शेवटची घडायला नको होतं. तेव्हा असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच नैराशयेतून ती आत्महत्येसारखे टोकाचे पाऊल उचलतात. पूजाच्या बाबतीत हेच घडले असाव. पण या प्रकरणाने पुढाहा एकदा राजकारणी लोकांच्या नितिमध्ये आणि निराश झालेली असतो तसेच घडायला नको होतं. तेव्हा असा नेता कुठल्याही घडायला आपण शेवटची घडायला नको होतं. तेव्हा असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच नैराशयेतून ती आत्महत्येसारखे टोकाचे पाऊल उचलतात. पूजाच्या बाबतीत हेच घडले असाव. पण या प्रकरणाने पुढाहा एकदा राजकारणी लोकांच्या नितिमध्ये आणि निराश झालेली असतो तसेच घडायला नको होतं. तेव्हा असा नेता कुठल्याही घडायला आपण शेवटची घडायला नको होतं. तेव्हा असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच नैराशयेतून ती आत्महत्येसारखे टोकाचे पाऊल उचलतात. पूजाच्या बाबतीत हेच घडले असाव. पण या प्रकरणाने पुढाहा एकदा राजकारणी लोकांच्या नितिमध्ये आणि निराश झालेली असतो तसेच घडायला नको होतं. तेव्हा असा नेता कुठल्याही घडायला आपण शेवटची घडायला नको होतं. तेव्हा असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच नैराशयेतून ती आत्महत्येसारखे टोकाचे पाऊल उचलतात. पूजाच्या बाबतीत हेच घडले असाव. पण या प्रकरणाने पुढाहा एकदा राजकारणी लोकांच्या नितिमध्ये आणि निराश झालेली असतो तसेच घडायला नको होतं. तेव्हा असा नेता कुठल्याही घडायला आपण शेवटची घडायला नको होतं. तेव्हा असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच नैराशयेतून ती आत्महत्येसारखे टोकाचे पाऊल उचलतात. पूजाच्या बाबतीत हेच घडले असाव. पण या प्रकरणाने पुढाहा एकदा राजकारणी लोकांच्या नितिमध्ये आणि निराश झालेली असतो तसेच घडायला नको होतं. तेव्हा असा नेता कुठल्याही घडायला आपण शेवटची घडायला नको होतं. तेव्हा असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच नैराशयेतून ती आत्महत्येसारखे टोकाचे पाऊल उचलतात. पूजाच्या बाबतीत हेच घडले असाव. पण या प्रकरणाने पुढाहा एकदा राजकारणी लोकांच्या नितिमध्ये आणि निराश झालेली असतो तसेच घडायला नको होतं. तेव्हा असा नेता कुठल्याही घडायला आपण शेवटची घडायला नको होतं. तेव्हा असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच नैराशयेतून ती आत्महत्येसारखे टोकाचे पाऊल उचलतात. पूजाच्या बाबतीत हेच घडले असाव. पण या प्रकरणाने पुढाहा एकदा राजकारणी लोकांच्या नितिमध्ये आणि निराश झालेली असतो तसेच घडायला नको होतं. तेव्हा असा नेता कुठल्याही घडायला आपण शेवटची घडायला नको होतं. तेव्हा असे लोक हे वासनांध असल्याने त्यांना एकाच स्थीमध्ये इंटरेस्ट नसतो. जोवर आकर्षण असते तोवर मजा मारून घेतात आणि आकर्षण संपल्यावर त्या तरुणीला तांदळा मधील खड्यासारखे बाजूल करतात. तोवर ती सर्वस्व गमावून बसलेली असते आणि त्या माणसाच्या जीवनातून जेव्हा ती बाहेर फेकली जाते तेव्हा इतकी निराश झालेली असते की त्याच

કૃષિ યોગી, જાણ તપાસ્યો - ભવરલાલજી જૈન

जै न इरिशेनचे संस्थापक अध्यक्ष तथा गांधी
सिर्सर्फ फाउंडेशन, जळगावचे संस्थापक
भवरलालजी जैन यांचा स्मृतिदिन २५ फेब्रुवारी रोजी
साजरा होतो. २५ फेब्रुवारी २०१६ ला वयाच्या ७९
व्या वर्षी त्यांनी शेवटचा धास घेतला. कार्य, कर्तृत्वाने
कृषिक्षेत्रात जागतिक पातळीचे काम करणाऱ्या या
कृषि योगी, जल तपस्वी व्यक्तीमत्त्वाच्या
जीवनप्रवासावर प्रकाशझोत टाकणारा हा लेख खास
मधु विचारच्या वाचकांसाठी.

या पृथ्वीतलाकरील मानवी जगणे प्रामुख्याने देन गोर्टीमुळे सुसह्य होते, सहज होते, आश्वासक होते. यातील पहिला भाग हा तपश्चर्येचा असतो. दुसरा भाग म्हणजे या तपश्चर्येतून मिळाणारी दूरदृष्टी प्रत्यक्षात साकारण्यासाठी अहोरात्र स्वतःला वाहून घेणारी, त्याला कष्टाची जोड देणारी व्यक्तिमत्वं, ज्यांच्यामुळे मानवी जगणे सुसह्य होत जाते. भवरलालजी जैन यांनी आयुष्यभर मानवी कल्याणासाठीच्या तपश्चर्येला अहोरात्र कष्टांची जोड दिली. या कष्टानुच हरितक्रांतीला पायाभूत ठरणारे उच्च कृषि तंत्रज्ञान या भूमित, या महाराष्ट्रात विकसित होऊ शकले. कल्पना कणापारी ब्रह्मांडाचा भेद करी हे ब्रीद त्यांनी प्रत्यक्षात साकार करून दाखविले.

भवरलालजी जैन यांना फार मोठा औद्योगिक घराण्याचा वारसा नव्हता. जगप्रसिद्ध अंजिंठा लेण्याच्या पायथ्याशी असलेल्या छोट्याशा वाकोद गावातील सामान्य अशा घरात त्यांचा जन्म झाला. प्राथमिक शिक्षणाचे धडे घेतल्यानंतर पुढील शिक्षण त्यांनी जळगाव, नाशिक व मुंबई येथे घेतले. असामान्य बुद्धिमत्ता असलेल्या भवरलालजींची राज्य लोकसेवा आयोगामार्फत उपजिल्हाधिकारी पदी निवड झाली होती. शासकीय नोकरीची संधी द्युगारून या व्यक्तिमत्त्वाने आपल्या आईच्या शब्दानुसार सरल निसर्ग, पशु, पक्षी, प्राणी यांची कृषी क्षेत्रामार्फत सेवा करण्याचे निश्चित केले.

पाच दशकापूर्वा कृषकत्रासमाराल आव्हन, शेतकर्याचे प्रश्न आजच्यापेक्षा अत्यंत निराळे होते. तांत्रिकदृष्ट्या ते आव्हनानात्मक होते. केरोसीनवर चालणार्थी पंचाचा जेमतेम आविष्कार झाल होता. याला लागणारे पाईप लोखंडी किंवा सिमेंटचे होते. लोखंडी परवडणारे नव्हते तर सिमेंटचे पाईप पावलोपावली फुटायचे. त्यांची जोडणी करण्यातच शेतकरी बेजार व्हायचे. अशा या काळात कृषि क्षेत्राला नवा तंत्रिक दिलासा आवश्यक होता. सर्वसामान्य शेतकरी असलेल्या भवरलालजी जैन यांनी ही समस्या लक्षात घेऊन शेतीच्या गरजेनुसूप, पाण्याच्या उपलब्धतेनुसार शेतकर्याना सोईचे ठरतील अशा पीव्हीसी पाईप्सचे उत्पादन मुरु केले. जोडणी करायला व हाताळणीसाठी पीव्हीसी पाईप्स सोपे असल्याने जैन इरिगेशनचे हे पहिले उत्पादन राज्याच्या प्रत्येक शेतकर्याच्या वेशीपाशी जाऊन पोहोचले. त्यांनी केवळ व्यावसायिकाची, उद्योजकाची भूमिका घेतली नाही. आपल्या उद्योगाला त्यांनी शाश्वत विकासाचे तात्विक अधिष्ठान दिले. माझ्या गावकुसाबाहेरचा सर्वसामान्य शेतकरी जर मोठा झाला त्याचे प्रयोग दोर्दंड ती खाल्याचार त्यांनी व्यावसायात

तरच मा माठा हाइन हा खुणगाठ त्याना व्यवसायात पदारपण करते वेळीच बांधून घेतल्याने आयुष्यभर त्यांनी स्वतःला याच कामी वाहून घेतले. छोट्यातला छोटा शेतकरी हा कसा मोठा हाईल, त्याचे आर्थिक उत्पन्न कसे वाढेल याचा ध्यास घेऊन त्यांनी थोडे थोडके नव्हे तर सुमारे ५० लाख शेतकर्याचे जीवनमान उंचावून दाखविले. ते द्रष्टे आणि कर्मयोगी मानले जातात ते यामुळेच. वाकोदसारख्या छोट्या गावातून पुढे येत आपल्या उद्योगाला विश्वाला बिलियन डॉलरची उलाढाल असलेली ग्रामीण बहुदेशीय कंपनी करणे तसे सोपे काम नाही. शेतीला लागणार्या पाईपापासून ते ट्यूबवेलच्या केसिंग पाईप पर्यंत, ऊतिसंवर्धित रोपांपासून ते ठिबक, सूक्ष्मसिंचन प्रणालीपर्यंत, फळ प्रक्रिया ते भाजीपाला निर्जलीकरण प्रक्रियेपर्यंत त्यांनी आपल्या उत्पादनांची एक विशाल-विस्तृत श्रृंखला सातासमुद्रापार पोहोचविली. एक मराठी उद्योजक सातासमुद्रापार आपल्या अस्तित्वाचा, आपल्या विस्ताराचा अमित ठसा उमटवितो हे निश्चितच प्रत्येक महाराष्ट्रीयासाठी, भारतीयासाठी अभिमानास्पद आहे.

भारताचा भाग्यविधाता म्हणून त्यांच्याकडे पाहावे
लागेल. पाच दशकांपूर्वी खर्या अर्थनी कृषिक्षेत्रातील मेक
इन इंडिया'चा पाया त्यांनी रचला. यातूनच जागितिक
पातळीवर सर्वाधिक आंबा फळावर प्रक्रिया करणारी
प्रथम क्रमांकाची कंपनी, ऊतिसंवर्धित फळांच्या रोपांची
निर्मिती करून ही व्हायरस-फ्री रोपे उच्च तंत्रज्ञानासह
शेतकर्याच्या हाती सुपूर्त करणारी प्रथम कंपनी,
सूक्ष्मसिंचन व ठिबक सिंचनातील दुसर्या क्रमांकाची
कंपनी, सौर ऊर्जेवर चालाणार्या स्वदेशी तंत्रज्ञानाची जोड
देऊन, स्वदेशी तत्वाने सौर पंपाचे उत्पादन करणारी प्रथम
क्रमांकाची कंपनी म्हणून त्यांनी मिळवलेला नावलौकिक
हा देशाच्या उद्योग जगताचा गौरव करणारा आहे.
ऊतिसंवर्धित बायोटेक्नॉलॉजीचे महत्त्व त्यांनी ओळखले.
जळगाव येथे संशोधनाला भक्कम करणारी सर्वांत मोठी
बायोटेक लॅंब त्यांनी उभारली. या लॅंबला शासनाचे
एनएबीएल मानांकन सुरवातीपासून लाभले. जैन
इरिगेशनने निर्माण केलेल्या टिश्युकल्चर केळीच्या ग्रॅण्ड
नैन या व्हारायटीने शेतकर्याचे जीवनमान उंचावले.
खांदेशसारखा उष्णकटिबंधात मोडणारा जळगाव जिल्हा
भारतात क्रमांक एकचा केळी उत्पादक जिल्हा म्हणून

देशाच्या सीमा तर तोडल्याच शिवाय पाकिस्तान सारख्या देशातही या केळीने आपला लौकिक प्रस्थान केला. खान्देशच्या पट्ट्यात ज्या शेतकर्याने टिशुकल केळीला जवळ केले त्यांचे जीवनमान किती सुधारले त्यांच्या घरावरून आपल्या सहज लक्षात येणे भवरलालर्जींच्या दूरदृष्टीचे हे आणखी एक द्योतक असते.

शेतकऱ्याच्या मल्यासाठी ज्ञा काहा गाण्ठ असते त्यावर संशोधन करणे व या संशोधनातून निर्माण केले तंत्रज्ञान शेतकर्यापर्यंत पोहोचविणे हा त्यांच्या जीवन कार्यातील एक अविभाज्य भाग होता. शेतकरी हे निरुप जरी असले तरी ते अज्ञानी नाहीत. त्यांना केवळ तंत्रज्ञानाप्रती सजग व साक्षर करणे आवश्यक आहे त्यांनी नेमकेपणाने ओळखले होते. या सजगतेतून अखंड भारतभर त्यांनी कृषि साक्षरतेचा यज्ञ मार्ग सुमारे ३ दशकांपासून सुरु केला. आजच्या घडी भारताच्या प्रत्येक जिल्ह्यात, प्रत्येक तालुक्यात त्यांनी कृषितज्ज्ञ नेमून त्यांच्यामार्फत शेतकर्याना योग्य दिशेण्याचे काम यशस्वी करून दाखविले. हा कर्मयोग शेवटच्या शासापर्यंत थांबला नाही. शेतकऱ्यांची दिनचर्या असते ती शेवटपर्यंत त्यांनी पाळली. सकाळी सूर्योदयापूर्वी उठणे, उठल्यावर प्रत्यक्ष शेताच्या बांधावा जाऊन शेतातील मातीपिकांशी मूळ संवाद साधणे, त्याच्याशी एकरूप होणे, यातूनच पुढील कामाची दिशेणे, कार्यालयीन कामकाजातून विशेष सवड काढणे, काही वेळ समाज कार्यासाठी देणे ही दिनचर्या सर्वसामान्यांसारखी ठेऊन या व्यक्तिने मार्ग

कल्याणाचाच विचार कायथ बाळगला. प्रत्येकाने विचार रूपातून सामाजिक ऋणांची परतफेड केली पाहिजे या विचार पद्धु न देता काही तरी अगोदर मिळविले पाहिजे ही व्यवसायाची गुरु किल्ली त्यांनी इतरांना दिला आपल्या व्यवसायाची उभारणी नैतिक अधिष्ठानाकरून त्यांनी नैतिकतेच्या धर्मालाच सर्वांपर्यंत पोहोर केले. लहानपणी जिल्हा परिषदेच्या शाळेत प्राथमिकशिक्षणाचे धडे घेताना ज्या काही उणिवा भासल्या तलक्षात ठेऊन पुढील काळात त्यांनी योग्य वेळ येत निवासी शाळेचे स्वप्न साकारण्यास सुरवात केला जगातील जे चांगले शिक्षण आहे ते आपल्याच भाग विद्यार्थ्यांना मिळावे शिवाय या शिक्षणासमत्यांच्यावर भारतीय संस्काराचीही पेरणी व्हाव कार्यानुभवातून शेती मातीचेही गणित कळावे या दृष्टीजळगावातच त्यांनी अनुभूती निवासी स्कूल सुरु केला अवघ्या दोन वर्षातीच ही स्कूल भारतातील ग्रीन स्कूल अवार्डने गौरविली गेली. ज्या मुलांना केवळ दारिंद्याच्या शापाने योग्य शिक्षण घेता येत नाही अशा दारिंद्यारेखेखालील मुलांसाठी निदान आपल्या गावात ते आपण काही केले पाहिजे यासाठी ते नेहमी अस्वाह्याचे. या अस्वस्थेतूनच त्यांनी जळगाव रेल्वे महानगर पालिकेच्या बंद पडलेल्या शाळेच्या ईमारती एक अभिनव स्कूल सुरु केली. या अनुभूती इंग्लिशिंडीयम स्कूलमध्ये आज जळगावमधील दारिंद्याखितपत असलेल्या शेकडो मुलांना उच्च दर्जाचे शिक्षण मोफत दिले जात आहे. येथील निवासांगी पाढ्य केलेल्या पाणांनेते

विद्यार्थ्याना साध्य कलल्या गुणवत्तन देशविदेशातील संस्थांचेही लक्ष वेधले गेले आहे. या शाळेत आता विदेशातील उच्च शिक्षण घेणारी बालकल्याण व शिक्षण विभागातील विद्यार्थी येऊन प्रात्यक्षिकाचे धडे गिरवून जातात.

ही मूर्ती तशी शरीराने लहान होती. मनिषा आणि उर्मी मात्र त्यांच्यात प्रचंड होती. या उर्मिवरच त्यांनी हृदय विकाराचे ७ अट्टक सहन करून दाखविले. या आजाराला ते कधीच बधले नाहीत. उलट यावर मात्र करण्यासाठी त्यांनी योग, निसर्गोपचार, ध्यानधारणा हे भारतीय संस्कृतिचे मार्ग अधिक जवळ केले. अद्यावत वैद्यकीय उपचारांसह मूळ भारतीय संस्कृतितील या जीवनशैलीतून ते प्रत्येक प्रकल्पासाठी दुप्पट गतिने पुढे झेपावले. कंपनीच्या विस्तारासमवेत सामाजिक क्षेत्रातील त्यांनी निर्माण केलेली कामे ही अपरिचितांना नेहमी स्थिरित करून टाकतात. ते समाजसुधारक, विचारवंत म्हणून त्यांच्या लक्षात राहतात. महात्मा गांधीच्या जीवन कार्याला भारतातील नवीन पिढी समवेत संपूर्ण जगतालाही त्यांचा बी द चेंज'चा संदेश घेता यावा यासाठी त्यांनी मार्गील एक दशक पूर्णपणे स्वतःला वाहून घेतले. या दशकातील चिंतनाला त्यांनी कृतिची जोड देऊन जळगाव येथे अवघ्या काही महिन्यात जागतिक पातळीवरचे गांधीतीर्थ उभे करून दाखविले. आज या फाउंडेशनमार्फत शालेय अभ्यासक्रमाव्याप्तिरिक्त घेतल्या जाणार्या गांधी विचार परीक्षेत सुमारे २ लाख विद्यार्थी सहभागी होतात. हे म्युझियम प्रत्यक्ष पाहणार्याची संख्या आता हजारोंनी वाढते आहे. एखादा सर्वसामान्य व्यक्ती आपल्या कार्यकर्तृत्वाने एवढा मोठा ठसा उमटवू शकते यावर कुणाचा विश्वास बसणार नाही. ते केवळ द्रष्टे नव्हते. त्यांनी साहित्याचे क्षेत्रही कुशलतेने हाताळून सिद्धहस्त लेखक म्हणूनही आपली ओळख निर्माण केली. त्यांनी पत्नीच्या योगदानावर लिहिलेले ती आणि मी' या पुस्तकाच्या लाखाच्यावर प्रती मराठी मनाच्या घराघरात पोहोचल्या आणि आता इंग्लिश व हिंदी भाषांमध्येही उपलब्ध आहेत.

बोलते विद्यापीठच. इथे ग्रामीण विकास जलसंधारणापर्यंत, महात्मा गांधींच्या विकासापासून ते खेड्यातील साध्या शेतकय समुद्रीचा मार्ग देणार्या उच्च तंत्रज्ञानापर्यंतच्या शक्तीचे महात्म्य या जैन हिल्सला मिळाले. म्हणून काय आपल्या गावकुसात राबणार्या शेतकर्याचे विठ्ठलाच्या पंढरी इतकेच जैन हिल्सच्या कृषिपद्धती आपसुक वळतात. शेतकरी येथून उच्च कृषितंत्र बळ घेऊच जातात. इथे भेट देणार्या कोण शेतकर्याला रिकाम्या हाताने परतू देणार नाही ध्यासाने भवरलालजी जैन यांनी बाळगून गुरुकुल केले आहे. कृषिक्षेत्रात शिकणार्या शेतकर्याच्या मुत्त्यांचे विशेष लक्ष असायचे. जैन इरिगेशनने जे संशोधन विकसित केले आहे ते पुढील शिक्षणास विद्यार्थ्यांना खुले करून देताना त्यांनी व्यावसायिक विचाराला जवळ केले नाही. शेताच्या बांधावर पोहोचून त्या त्या भागातल्या रुणारे संशोधन यावरच त्यांनी भर दिला. स्वाभ अनेक उच्च विद्या घेणार्या विद्यार्थ्यांचा याकडे असणारच. आपल्या विद्यापीठातील विद्यार्थ्यांनी इरिगेशनच्या तंत्रज्ञानाचा, येथील शिक्षणाचा लाभ या उद्देशाने भारतातील जवळपास सर्वच विद्यापीठांनी स्वतःहून जैन इरिगेशनशी सामंजस्य केला. जगातील अनेक विद्यापीठांनीही करार करून क्षेत्राच्या शाश्वत विकासासाठी भारतात हे रुतंत्रज्ञान मोलाचे आहे याची अप्रत्यक्ष पावतीचे

अमेरिकेतील हार्वर्ड बिझनेस स्कूलकडे संपूर्ण हे उच्च शिक्षणातील परमोच्च केंद्र बिंदू म्हणून पाहा हार्वर्ड बिझनेस स्कूलने भवरलालजी जैन यांनी अ जीवन कार्यातून जो अमूल्य ठसा उमटविला त्याचा कार्याचा वेद घेणार्या विषयाचा त्यांच्या अभ्यास समावेश केला हे सहसा कुणाला ज्ञात नाही. हा त्यांच्यामार्फत संपूर्ण भारताचा गौरव आहे. आफ्रिकेकडे भारताच्या खालोखाल एक अविकस खंड म्हणून सारे जग पाहते त्या आफ्रिका कृषिक्षेत्राला आपण दिलासा देऊ, मार्ग देऊ या उ त्यांनी या दशकात मोठे कार्य केले आहे. आफ्रिका विविध देशात कृषि शिक्षण विस्ताराचे कार्य त्यांनी बळ देत आहे. ही दूरदृष्टी भवरलालजींनी व्यावसाय गणितात कधीच गृहित धरली नाही. उलट यात सोसून तयारी दर्शविली हे लक्षात घेतले प कोणतेही राष्ट्र खण्या अर्थने उभे रहायचे असेही त्याच्या सार्वजनिक व्यवस्थेत सर्वच पातवाय पारदर्शकता हवी ही भूमिका त्यांनी सुरवातीपासून होण्याची या त्यांच्या भूमिकेमुळे स्वतःच्या उद्योगावर होण्याची परिणामांचा त्यांनी विचार केला नाही. दोन दशांत लोकशाही मूल्यात माहितीच्या अधिकारासारख्या ठेवलेल्या महत्त्वपूर्ण अधिकाराला बाहेर काढून त्यासाठी आपली जाहीर भूमिका घेतली. मार्गिंनी अधिकार हा भ्रष्टाचाराला रोखणारा आहे हे लक्षात

A man in a white dhoti and turban is driving a wooden cart pulled by two decorated oxen. The oxen are adorned with colorful fabrics and large, curved wooden horns. The cart has large wooden wheels and is being pulled along a dirt path. The background features lush green trees and bushes.

त्यांनी समाजात जागृती केली. आजची समाजरचना..’ या पुस्तकात त्यांनी घेतलेली भूमिका ही आजही आवश्यक अशी आहे. ज्या काही भूमिका त्यांनी आजवर घेतल्या त्याची प्रत्यक्षात अंमलबजावणी करण्याचा अद्भूतासही त्यांनी स्वतःच स्वतःजवळ धरला. ज्या ग्रामसुधारणाचे भाष्य त्यांनी केले त्याची अंमलबजावणी त्यांनी काही खेडे दत्तक घेऊन केली. मराठवाड्यातील दुष्काळ निवारण्याच्या उद्देशाने प्राथमिक स्तरावर जिल्हा प्रशासनासमवेत दोन वर्षांपूर्वी ४० गावांमध्ये काम करून बीड जिल्ह्याला वेगळा दिलासाही दिला. महिला सक्षमीकरणाच्या दृष्टिने त्यांनी रॅमन मँगसेसे पुरुस्कार प्राप्त निलीमा मिश्राला सोबत घेऊन प्रायोगिक पातळीवर सुमारे १० गावांतील महिला बचत गटांसाठी काही प्रायोगिक प्रकल्प्याही हाती घेतले. पाण्याचे दुर्भिक्ष आणि बदलता निसर्ग ही आव्हाने भवरलालजी जैन यांनी डोळ्यापुढे ठेऊन कोरडवाहू शेतकर्यासाठी जलसंधारणाचा नवा आयाम विकसीत केला. वॉटरशेड, वॉटर हार्डेस्टींग, वॉटर कंडार्वेशन आदिंचे पथदर्शक काम जैन हिल्स येथे मोठ्या नावीन्यपूर्णतने करण्यात आले. कृषि क्षेत्रातील, जल व्यवस्थापन, उच्च कृषितंत्रज्ञान, सूक्ष्मसंिचन आदी क्षेत्रातील त्यांच्या भरीब योगदानाबद्दल त्यांना जगात अत्यंत प्रतिष्ठेचा समजल्या जाणार्या जागतिक पातळीच्या क्रॉफर्ड रीड मेमोरियल अवॉर्डने सन्मानित करण्यात आले आहे. याच बरोबर जगातील विविध ४ विद्यापीठांनी त्यांना डॉक्टर ऑफ लिटरेचर्से सन्मानित केले आहे. २००८ मध्ये भारत सरकारने त्यांना पद्मश्री देऊन गौरविले. जैन हिल्स ही कर्मयोद्धायाची भूमि ठरली ती यामुळेच. इथे जे कोणी येऊन भेटून गेले त्यांना इथे केवळ प्रगतीची बिजेच मिळाली नाहीत तर याच्या जोडीला शाश्वत विकासाचा आध्यात्मिक मार्गही त्यांना सापडला. काही दिवसांपूर्वीच केंद्रीय जलसंसाधनमंत्री उमा भारती या जळगावला आल्या होत्या. या पृथ्वीतलावर अनेक अवतार होऊन गेले. यात क अवतार याचे सुद्धा अनन्यसाधारण महत्त्व आहे. काय पुरुष हे आपले अलौकिक कार्य करण्यासाठी पृथ्वीतलावर येतात. या शब्दात त्यांनी भवरलालजींबद्द गौरोद्धार काढले. माझी राष्ट्रपती प्रतिभाताई पाटील यांन कर्मयोग्याच्या रूपात पाहिले. माझी केंद्रीय कृषिमंत्री शप पवार यांनी त्यांना द्रष्ट्या पुरुष रूपात पाहिले. निरीश्वरवादी होते त्यांनी भवरलालजींना संत रुपात पाहिले. ग्रामसुधारणेसाठी संत गाडगे महाराज यांनी हात झाडू घेऊन ग्रामस्वच्छतेचा नारा गावोगावी पोहोचविले. ग्रामगीतेच्या माध्यमातून राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराजांनी नैतिक अधिष्ठानाची व कर्मकांडापल्याड प्रत्यक्ष साधने छोट्या कृतिसाठी प्रत्येक खेड्याला जागे केले. विनोद भावे यांनी भूदान चलवळीतून भूमिहिनाना भूमी मिळवू दिली. यांच्या जोडीला जोड देऊन भवरलालजींनी सर्व राष्ट्रसंतांच्या जीवन कार्याला जवळ करून जलबचतीचे नवे अधिष्ठान निर्माण केले. पाण्याच्या प्रत्येक थेंबाला नवी परिभाषा देणार्या भवरलालजींनी महाराष्ट्रातील शेतकरी नेहमी संताच्या रूपात लक्षित ठेवेल. स्व. भवरलालजींच्या जीवनकार्याचा हा आलेला जेव्हा आपण पाहतो तेव्हा त्यांनी ७९ वर्षांच्या आयुष्यात हे कसे साध्य केले याचे आश्रय वाटेले. त्यांच्या कामाचा गती अफाट होती. कोणत्याही आव्हानाने ते डगमगा नाहीत. त्यांच्या प्रत्येक कृतीत धाडस होते. हात घेतलेल्या कोणत्याही कामात ते एकाग्रता साधून करून तडीस नेत. त्यांच्या अंगी असलेली ही गुणवैशिष्ट्य त्यांच्या अशोक, अनिल, अजित, अतुल या चारांनी सुप्रतांत बिंबलेली आहेत. स्व भाऊंच्या जीवनकार्याचा आदर्श डोळ्यापुढे ठेवून त्यांचे कार्य पुढे समर्थपणे नेण्याचा त्यांची पुढची पिढी सक्षम आहे त्यांचा हा वसा आर्थिक वारसा मुल व नातवंडे पुढे नेत आहेत ही बाब खून मोलाची ठरलेली आहे. मोठे भाऊंच्या स्मृतिं अभिवादन!

वसई विरार शहर महानगरपालक

प्रभाग समिता इ नालासापारा पाश्चयम, मुख्य क्यालय-विरास
दर्शकनी : ८५२५०-२४०३१७८ / २४०३२२४ / २४०३२२४ / २४०३२५

२००२१७९/२००३२२

महाराष्ट्र मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ४६९ अन्वये जाहिर नोटीस खालील मालमत्तेच्या हस्तांतरण संबंधाने वसई विराग शहर महानगरपालिका प्रभाग समिती ई कार्यालय नालासोपारा येथे प्राप्त झालेल्या मालमत्ता धारकांच्या प्रकरणपरत्वे नोटीसीनुसार सदर हस्तांतरण संदर्भाने कोणत्याही हितसंबंधाने हरकत अगांव आक्षेप असल्यास ही नोटीस प्रसिद्ध झाल्यापासून ७ दिवसाच्या आत हितसंबंधाच्या व हरकतीच्या लेखी पुराव्यासह वसई विराग शहर महानगरपालिका प्रभाग समिती ई कार्यालय नालासोपारा येथे लेखी स्वरूपात हरकत नोंदवावी अन्यथा करवसलीच्या सोयीसाठी सदर हस्तांतरण करून महानगरपालिका दपतरी याबवतची नोंद घेतली जाईल.

अ. क्र.	विभाग	मालमत्ता क्र.	रिसीट नं.	ज्याच्या नावे मालमत्ता आहे त्याचे म्हणजे मालमत्ता विकणाऱ्या किंवा करदात्याचे नाव	खरीददाराचे किंवा अभिहस्तांकन करदात्याचे नाव
१	निळेमोरे ७	NL३०/२५५/७	३६०५	राममिलन चौहान	विजय रमेश देवरे/ज्योती विजय देवरे
२	निळेमोरे ७	NL३०/३१८/११२	३६००	अरबिन कुमार शर्मा	नरबिन दुर्गा शर्मा/निशा नरबिन डी शर्मा
३	निळेमोरे ७	NL३०/३६९/४५	३६६५	चिराग एस. मोदी	प्रतिक हिराजी पवार
४	निळेमोरे ७	NL३०/३६७/२६	३८८७	उल्हास आनंदजी रांभिया	रघुनाथ जयराम शेट्ट्ये
५	निळेमोरे ७	NL३०/३७०/३०	३८८२	डि जी लॅण्ड डेव्हलपर्स प्रा.लि.	रामचंद्र प्रभुनाथ राय
६	निळेमोरे ७	NL३०/३६७/३०	३८८७	उल्हास आनंदजी रांभिया	धनंजय भगावान देशमुख
७	निळेमोरे ७	NL३०/२४५/२१	३९९३	विश्वास यशवंत पाडावे	यश अप्पा आंगचेकर
८	निळेमोरे ७	NL३०/३८७/७५	३९९४	पंकज अशोक गुप्ता/ अशोक कुमार गुप्ता	आलोक लालजी विश्वकर्मा
९	निळेमोरे ७	NL३०/१९०/३९	४०३३	सुरेश कालीचरण सिंह/ विंद्र सिंह	विभा सिंह / विंद्र के. सिंह
१०	निळेमोरे ७	NL३०/३७७/२२	४०१७	मिनाक्षी एन. तांबोली	महेंद्रकुमार एम.माली/संतोषदेवी महेंद्रकुमार माली
११	निळेमोरे ७	NL३०/३७८/३६	४०४६	महेंद्र वि.जाधव/ कल्पना महेंद्र जाधव	राजोल प्रकाशचंद्र तिवारी/ श्रद्धा राजोल तिवारी
१२	निळेमोरे ७	NL३०/३७९/८६	४०६२	सचिन उमेश नागर	फरनाझ फारूख शेख
१३	निळेमोरे ७	NL३०/१६३/५	४०७७	दत्ता संभाजी भोसले	आरीफ बी. रेधीवाले
१४	निळेमोरे ७	NL३०/२९९/४२	३५२९	जय इंटरप्रायजेस	नम्रता नारायण शिगवण
१५	निळेमोरे ७	NL३०/४/६	२१९७	शाबाद म.शेख / कनिझफातमा म. शेख	महेश सुभाष तांबे/ मिनाक्षी महेश तांबे
१६	निळेमोरे ७	NL३०/३३६/५२	३४८२	साई धारा इंटरप्रायजेस	चंद्रप्रकाश उमापती तिवारी/रीना चंद्रप्रकाश तिवारी
१७	निळेमोरे ७	NL३०/७/१०	३५०९	स्मीता शिरीष दुर्वे / शिरीष शंकर दुर्वे	मंजुला प्रकाश शेंद्वी/ अविनाश पी. शेंद्वी
१८	गास	GS०५/३०२५/३९	२०५	पिंकी एस. वाडकर	शबनम प्रवीन
१९	गास	GS०५/१३६३	२०८	अनसार मोहम्मद मोमिन	मोहम्मद अकरम रफीक सय्येद/रिज्जिवान अकरम सय्येद
२०	गोदे ११	NL३०/१११/१८	२१८०	पंची दीपि दीपि	पंची दीपि दीपि

जावक क्र.: वविशम/कवि/७३/२०२०-२

सही / -
प्र. सहा. आयुक्त
प्रभाग समिती (ई) नालासोपारा प.
वसई-विशेष शहर महानगरपालिका

